

Sygn. akt III C 1617/17

POSTANOWIENIE

Dnia 03 czerwca 2019 rok

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny

w następującym składzie

Przewodniczący: **SSO Mariusz Solka**

Protokolant: sekretarz sądowy Tamara Oktaba

po rozpoznaniu w dniu 03 czerwca 2019 rok w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Krajowego Ośrodka (...) w W.**

przeciwko pozwanemu **Centrum Handlowemu (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.**

o zapłatę

postanawia:

1. umorzyć postępowanie w sprawie;
2. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znieść;
3. zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Warszawie, kwotę 6.232,50 (sześć tysięcy, dwieście trzydzieści dwa, 50/100) złotych z opłaty w kwocie 12.465,00 (dwanaście tysięcy, czterysta sześćdziesiąt pięć) złotych zaksięgowanej pod poz. 500004318227 (k.18).

/-/ SSO Mariusz Solka

UZASADNIENIE

postanowienia wydanego na rozprawie w dniu 03 czerwca 2019 r.

w przedmiocie umorzenia postępowania

Pozwem z dnia 03 marca 2016 r., złożonym w niniejszej sprawie, Agencja (...) w W. wniosła o zasądzenie od Centrum Handlowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 249.285,84 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot i terminów, wskazanych w petitum pozwu / pozw – k. 2-4 akt/. Powódka podała, że dochodzona należność dotyczy opłat rocznych za lata 2012-2013 z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w W., dzielnica W., w obrębie (...), oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) /pozew – k. 2-4 akt/. Jednocześnie powódka domagała się zawieszenia postępowania do czasu rozstrzygnięcia sprawy o ustalenie wysokości opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste, toczącej się przed Sądem Okręgowym w Warszawie pod sygn. akt III C 359/15.

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 kwietnia 2016 r. pozwana Spółka wniosła o oddalenie powództwa, jak również oddalenie wniosku o zawieszenie postępowania, z uwagi na to, że wskazane postępowanie ma jedynie potencjalny wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy /odpowiedź na pozew – k. 19-27 akt/.

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2016 r. zawieszono postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., wskazując, iż ustalenie przez Sąd wysokości opłaty z tytułu użytkowania wieczystego w ramach postępowania, które toczy się pod sygn. III C 357/15, będzie wchodzić w skład podstawy faktycznej rozstrzygnięcia jakie zapadnie w niniejszym postępowaniu - zarówno sama zasadność niniejszego powództwa, jak również jego uzasadniona wysokość zostaną ustalone w toku postępowania III C 357/15 /postanowienie – k. 41-42 akt/.

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2017 r. podjęto zawieszono postępowanie, zawieszono postępowanie w sprawie na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c., podjęto zawieszono postępowanie na podstawie art. 180 § 1 pkt 2 k.p.c. z udziałem następcy prawnego Agencji (...) – Krajowego Ośrodka (...) i ponownie zawieszono postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie III C 357/15 toczącej się przed Sądem Okręgowym w Warszawie o ustalenie wysokości opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego /postanowienie – k. 107-109 akt/.

Przed Sądem Okręgowym w Warszawie, III Wydziałem Cywilnym toczyło się postępowanie o sygn. III C 357/15, w przedmiocie ustalenia opłaty z tytułu użytkowania wieczystego z powództwa Centrum Handlowego (...) Sp. z o.o. przeciwko pozwanemu Agencji (...). W sprawie tej na mocy pkt III wyroku z dnia 02 sierpnia 2016 r. ustalono, że wypowiedzenie z dnia 15 grudnia 2011 r., złożone w stosunku do Centrum Handlowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przez Agencję (...) z siedzibą w W., dotyczące aktualizacji opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości, stanowiącej działkę ewidencyjną o numerze (...), położonej w W., dzielnica W., w obrębie (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie prowadzi księgę wieczystą o nr (...), jest bezskuteczne / wyrok – k. 141-142v akt/.

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 października 2018 r. oddalono apelację pozwanego w części, dotyczącej spornej działki (...) /wyrok w sprawie VI ACa 279/17 akt – k. 125 akt/.

Wobec powyższego, w dniu 20 lutego 2019 r. podjęto zawieszono postępowanie /postanowienie – k. 143 akt/.

W dniu 12 kwietnia 2019 r. strona powodowa cofnęła powództwo bez zrzeczenia się roszczenia, domagając się zwrotu połowy uiszczonych opłat od pozwu oraz zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego /pismo procesowe – k. 199-200 akt/.

W odpowiedzi na powyższe, strona pozwana wniosła o zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów postępowania zażaleniowego, według norm przepisanych /pismo procesowe z dnia 17 kwietnia 2019 r. – k. 208-209 akt/.

Podczas rozprawy w dniu 03 czerwca 2019 r., strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie /protokół rozprawy – k. 215 akt, adnotacje pisemne – k. 214 akt/.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem pozwu połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. W myśl § 4 cytowanego przepisu sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się roszczenia lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Stosownie do art. 355 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Pozwany nie ma żadnego wpływu na skuteczność cofnięcia pozwu przez powoda „aż do rozpoczęcia rozprawy”, przez co należy rozumieć wdanie się w spór co do istoty sprawy na tym posiedzeniu przez pozwanego. Po wywołaniu sprawy – we wstępnej fazie rozprawy, w której rozpoznawane są wnioski formalne stron, powód może jeszcze dokonać tej czynności, najpóźniej do chwili ustosunkowania się przez pozwanego do wytoczonego powództwa. Po tym terminie

konieczna jest zgoda pozwanego. Mając na względzie, iż do cofnięcia pozwu doszło jeszcze przed rozpoczęciem rozprawy głównej, nie wymagało ono zgody pozwanego, choć nie wywołało żadnego sprzeciwu ze strony pozwanej, przy czym - w ocenie Sądu, akt dyspozycyjny powoda nie pozostaje w sprzeczności z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa - nie znaleziono podstaw do uznania cofnięcia za niedopuszczalne z przyczyn wymienionych w art. 203 § 4 k.p.c.

Wobec powyższego, cofnięcie pozwu należało uznać za skuteczne i na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c., orzec jak w pkt 1 sentencji postanowienia.

Stosownie do treści art. 108 § 1 k.p.c. Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Zgodnie zaś z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W przypadku cofnięcia pozwu co do zasady strona cofająca pozew jest uznawana za przegrywającą proces i w związku z tym obciążana jest jego kosztami. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego (art. 203 § 2 k.p.c.).

Odnośnie kosztów procesu, należy zaznaczyć, że zgodnie z dyspozycją art. 203 § 2 k.p.c. cofnięcie pozwu niweczy skutki zarówno procesowe, jak i materialnoprawne wywołane jego wniesieniem, zaś pozwany jest traktowany jako strona wygrywająca proces. W związku z czym należy mu się zwrot kosztów postępowania. Pozwanemu należą się koszty procesu tylko wtedy, jeśli nie dał powodu do wytoczenia procesu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje oparcie w przepisie art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Powód jest stroną przegrywającą proces, która – co do zasady wynikającej z art. 98 k.p.c. - powinna zwrócić celowe koszty procesu stronie pozwanej. W szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd ma jednak możliwość odstąpienia od powyższej zasady. W ocenie Sądu okoliczności niniejszej sprawy uzasadniają ocenę, że w sprawie występuje taki szczególnie uzasadniony wypadek określony w art. 102 k.p.c.

O tym, czy w konkretnej sprawie zachodzi „szczególnie uzasadniony przypadek” w rozumieniu art. 102 k.p.c., decyduje między innymi sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą sprawę. Jeżeli prowadzi ona proces w sposób nielojalny, na przykład przez usiłowanie wprowadzenia sądu w błąd, albo celowo dąży do przewleczenia procesu lub zwiększenia jego kosztów, to taka strona nie zasługuje na potraktowanie jej w uprzywilejowany sposób i na zwolnienie jej od zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi (zob. post. SN z 20.12.1973 r., II CZ 210/73, Legalis).

W niniejszym przypadku, bez wątplenia obydwie strony procesu poniosły porównywalne koszty, w tym postępowania zażaleniowego, jednak uznać należy postawę procesową powoda jako w pełni lojalną – już w pozwie zawarł on wniosek o zawieszenia postępowania, sygnalizując stronie dalszy jego tok i chęć ustalenia w pierwszej kolejności zasadności swojego roszczenia w innym postępowaniu. Niemal od razu po otrzymaniu informacji o uprawomocnieniu się wyroku w sprawie III C 357/151, złożył wniosek o cofnięciu powództwa, zdając sobie sprawę, iż kontynuowanie procesu w niniejszym przypadku pozostaje niecelowe /jako że ustalenie bezskuteczności wypowiedzenia oznacza, iż aktualizacja opłaty rocznej nie doszła do skutku, zatem strony obowiązują opłata roczna w wysokości dotychczasowej, która została przez pozwanego uiszczona/. Składając niniejszy wniosek wykazał się dbałością o ekonomikę procesową, nie chcąc narażać strony na generowanie dalszych kosztów, a tak uczciwa postawa zasługuje na aprobatę Sądu. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w pkt 2 sentencji postanowienia.

Sąd zwraca z urzędu całą uiszczoną opłatę od pisma odrzuconego lub cofniętego, jeżeli odrzucenie lub cofnięcie nastąpiło przed wysłaniem odpisu pisma innym stronom, a w braku takich stron - przed wysłaniem zawiadomienia o terminie posiedzenia skierowana (art. 79 ust. 1 lit. b ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Zgodnie z treścią art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a cytowanej ustawy, sąd z urzędu zwraca stronie połowę opłaty od pisma cofniętego przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana.

W niniejszej sprawie powód cofnął pozew po doręczeniu odpisu pozwu stronie przeciwnej, ale jeszcze przed rozpoczęciem posiedzenia do merytorycznego rozpoznania sprawy, zatem należy mu się zwrot połowy uiszczonej opłaty od pozwu, co uzasadnia orzeczenie, jak w pkt 3sentencji postanowienia.

Mając wskazane okoliczności na względzie, na mocy powołanych przepisów, orzeczono jak na wstępie.---

/-/ SSO Mariusz Solka